

ПРЕДЛОЖНИЯТ ИЗРАЗ *КОЛКОТО ДО* КАТО СРЕДСТВО ЗА МАРКИРАНЕ НА ТОПИК (ПОДТЕМА)

Ласка Ласкова,
Ивелин Димитров

Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Резюме. Статията разглежда *колкото до* като лексикална единица, служеща за маркиране на топик (подтема). Изследването, направено въз основа на текстолингвистичен анализ на над 650 примера, показва, че предложната *колкото до* фраза не представлява нито аргумент, нито адюнкт, а въвежда идентифицируем топик (остатъчен или т. нар. топик в китайски стил). Тези резултати повдигат въпроса дали стандартната дефиниция за частта на речта, към която принадлежи *колкото до*, отразява и този тип употреба.

Keywords: information structure, text organization, topic, prepositions functions

1. Увод

В тази работа предложният израз *колкото до* е анализиран като средство за маркиране на информационната (темо-ремната) структура на текста.

В нашата граматична традиция не липсват проучвания, посветени на типичните за българския езикови механизми за организация на информационната (тематичната) структура; някои от тях следват класическите вече постановки на теорията за актуалното членене (напр. Иванчев 1978: 173–195), други са издържани в духа на по-новите граматични и синтактични теории (напр. Ницолова 2001, Тишева, Джонова 2002, 2006).

Доколкото ни е известно, предложите не са били обект на изследване в такъв аспект. Целта е да покажем, че *колкото до* по своите функции се доближава до фокусиращите частици от типа на *дори* и *само* (Ницолова 2001: 76–85), с чиято помощ се маркира нова информация. Ние смятаме, че *колкото до* служи за въвеждане на топик – темата, за която се дава новата информация.

За да докажем тази хипотеза, изпълнихме следните стъпки. Като начало беше ексцерпирано множество от около 650 примера от Българския национален референтен корпус¹⁾ (по-нататък БНРК), събрани бяха и примери от интернет публикации с различен характер. При описанието и анализа на наблюдаваните явления бяха използвани постановки от теорията за информационното структуриране на текста. Обособени бяха няколко основни типа употреби в зависимост от отношението между въведения от предложния израз

топик и тематичната структура на предходния текст, които доказаха, че *колкото до* представлява информационен маркер със специфично предназначение. Отделно беше направена съпоставка между функциите на *колкото до* и основните значения на другите думи от неговия клас така, както са представени в описателната граматика (ГСБКЕ). Тази съпоставка показва, че спецификата на изследвания предложен израз може да бъде описана адекватно само ако се вземе предвид ролята му за представянето и възприемането на информацията в текста.

2. Обща характеристика

Като начало ще направим едно по-общо представяне на разглежданата езикова единица, включващо информация за нейния произход, синонимните ѝ предлози и предложни изрази, позиционния и интонационния ѝ контур.

2.1. *Колкото до* е **предложен израз** (сложен предлог), свързващ се етимологично с предикативната оценъчна конструкция *колкото се отнася до* ²⁾ (Ницолова, 1986). Той е запазил както нейното значение, така и първия и последния ѝ компонент – относителноместоименното наречие за количество *колкото* и простия предлог *до*.

Интересно е да се отбележи, че конструкцията *колкото се отнася до* е семантично еквивалентна на *що се отнася до*, но докато *колкото до* се е утвърдил като сложен предлог, **що до* като съкратен вариант на *що се отнася до* не съществува.

2.2. От **синтактична гледна точка** както *колкото до*, така и *колкото се отнася до*, представляват вметнати оценъчни конструкции, които:

[...] не се свързват с други части на изречението чрез съчинителна или подчинителна връзка. В този смисъл те са извън структурата на изречението, представена със синтактичните категории, но влизат в съдържанието на изказването. (Пенчев, 1998: 646)

Компонентите на вметнатата оценъчна конструкция може да получат свои разширения (вж. пример 1), но самата предложна *колкото до* фраза не е синтактичен аргумент за глагола сказуемо в същинската част на изречението.

(1) *Колкото до жената, която би грабнала сърцето на Христо, продуцентите изведоха формулата – умна, енергична и много красива.* (БНРК)

Това особено ясно се вижда от горния пример: *колкото до жената, която би грабнала сърцето на Христо*, не е нито непряко допълнение, нито обстоятелствено пояснение на глагола сказуемо *изведоха*, макар че обозначава референт (*жената*), за който се дава нова информация – *умна, енергична и много красива*.

2.3. Вметнатата оценъчна конструкция показва различни **позиционни особености** на текстуално и изреченско ниво. Тя не се употребява в начална позиция в текста, нито в заглавие (някои изключения ще бъдат коментирани по-долу).

В рамките на изречението *колкото до* фразата се позиционира в лявата му част. При търсене в БНРК бяха регистрирани 538 срещания в абсолютното начало на изречението. В останалите 94 случая е предхождана от едно или повече прости изречения, но тогава тя въвежда нова тема в рамките на сложно изречение.

2.4. *Колкото до* фразите се характеризират с **интонация** на незавършеност и се обособяват с пауза (синтактично изразена със запетая, тире, понякога и двоеточие).

2.5. Предложният израз *колкото до* по своята **семантика** се доближава най-много до *относно, по отношение на* (etimологически свързан с *относно*) и *за*. Последният е особено интересен, тъй като той е прост и непроеизведен и принадлежи към най-старите предлози в българския език, докато маркирането на отношения от по-абстрактен тип („причина, следствие, заключение“, ГСБКЕ 1983: 411) се счита за типично за по-новите членове на класа. Това обикновено са композитуми от две или повече думи с идиоматично значение като *с оглед на, въз основа на, независимо от* и др.

В резултат от процеса на десемантизация обаче простите предлози също могат да започнат да означават абстрактни релации – *до, към, по*, особено *за*, служат за маркиране на причинно-следствени връзки, срв. „*Умря сиромаш за правда, / за правда и за свобода*“ (Куцаров, 2007: 144).

Именно предлогът *за*, включително и в комбинация с относителното местоимение *колкото*, изпълнява сходни функции като *колкото до*:

Изразяване на **ново отношение въз основа на познат факт** (к.м. – И. Д., Л. Л.). Понякога предлогът образува съчетанието *колкото за*, но по-често се употребява сам и в тавтологична конструкция: ***Колкото за строг – строг съм.*** (ГСБКЕ 1983: 423)

Този тип отношение, макар че отново може да бъде определено като „абстрактно“, не е от същия порядък като причинно-следствените релации, при които се съотнасят две ситуации. Както се вижда от цитирания по-горе анализ на *колкото за* фразите, говорещият ги използва, за да сигнализира своето намерение да съобщи нова информация („отношение“) за вече известна на слушателя тема („познат факт“). Всъщност ако изобщо в този случай може да се говори за изразяване на отношения, то това са отношения между елементи на текста, а не отношения между обозначените от текстовите елементи обекти и ситуации от света. Тук може да направим аналогия между вметнатата конструкция и подзаглавието като структуриращ елемент в текста. Тогава предлогът, респ. предложният израз е функционално еквивалентен на но-

вия ред, предшествващ подзаглавието. Самата именна фраза пък играе ролята на подзаглавие – и съвсем очаквано то не влиза в синтактични отношения със следващото го изречение. Нека илюстрираме какво имаме предвид, като трансформираме вметнатата конструкция от пример 1 в подзаглавие:

(1.а.) *Колкото до жената, която би грабнала сърцето на Христо, продуцентите изведоха формулата – умна, енергична и много красива.*

→

Подзаглавие: *Жената, която би грабнала сърцето на Христо*

Първи ред: *Продуцентите изведоха формулата – умна, енергична и много красива.*

3. *Колкото до* като топик маркер.

Известно е, че всеки текст може да се анализира от гледна точка на опозициите *ново–старо*, *съществено–несъществено*. Методологията на изследването, представено тук, отчита именно тези характеристики на речевата продукция. В този смисъл основната ни задача е да проверим хипотезата, че темата, въведена от *колкото до*, представлява вече известна или изводима от текста информация.

Ще се опираме на разбирането на Молнар за двата типа основни компоненти на информационната структура (Молнар, 1998), а именно:

- Топик (Т) – коментар (С)
- Фокус (F) – фон (f)

Топикът е това, за което се говори в текста, докато *коментарът* обозначава казаното за топика. Като синоним на *топик* ще използваме и познатия термин *тема*, респ. *микротема*. Тук е важно да отбележим следното: като повечето автори няма да въвеждаме отделен термин за назоваване на езиковия израз, означаващ темата на изказването, освен ако изрично разграничение не е необходимо.

Фокусът е най-важната част от изказването, в която се въвеждат изцяло нови референти или се съобщава за нови отношения между вече известни референти (Молнар 1998), докато *фонът* е останалата, не дотам съществена част от текста.

Например в рамките на минималната въпросно-отговорна единица, представена в пример 2.а., тема на разговора са децата. Топикът е изразен от именната фраза *децата*. Тук и по-нататък ще го маркираме в квадратни скоби с долен индекс Т. Новата информация се съдържа в отговора на въпроса. Езиковият израз, представящ тази най-важна част от изказването, е маркиран отново в квадратни скоби. Тъй като същият изреченски фрагмент представлява едновременно и коментар по темата, индексите са два: F и С.

(2.а.) – *Какво става с [децата_T]*?

– [*Те_T*] [*са добре_{CF}*].

Старата информация, т.е. темата, е означена от местоимението *те*, кореферентно с номинативния израз *децата*. Друг възможен отговор на същия въпрос може и да не съдържа езиков израз, маркиращ топика, тъй като той е активен в съзнанието на двамата комуниканти (Ламбрехт 1994: 77), т.е. разбира се:

(2.б.) – [*Добре са_{CF}*].

В следващите части вметнатите оценъчни конструкции, въведени от *колкото до*, ще бъдат разгледани в три аспекта: брой на означените референти, коментирани в същинската част на сложното изречение, техники за изграждане на кохерентността на текста (типове кореферентни вериги) и най-накрая – тип на означения топик.

Поради спецификата на изследвания обект тук основен акцент ще бъде поставен върху опозицията *топик–коментар* и по-нататък ще бъдат отбелязвани основно тези две единици.

3.1. Брой на означените референти. Именната фраза, която се свързва с *колкото до*, може да въвежда един или повече референти.

В най-елементарния случай референтът – топик на изказването, е само един и коментарът се съсредоточава върху него, срв.:

(3) *Колкото до [хумора_T], [той_T] [ми е изначално присъщ_C].*

Когато обаче референтите на топика са повече от един (примери 4, 5 и 6), то са възможни два варианта. В единия случай множеството от референти се коментира като цяло:

(4) *Колкото до [Иван и Андрей_T] – [те_T] [в стремежа си да са много оригинални и забавни стават тъпи и смешни_C].*

Тук, въпреки наличието на два референта, те не са коментирани поотделно, а като едно цяло, което се доближава до случаите на въвеждане на един топик.

Често множеството от елементи, което е топик, се разбива на подмножества. Понякога тези подмножества съдържат повече от един референт (пример 5), а понякога всеки един е коментиран поотделно (пример 6).

(5) *Колкото до [тях тримата_T], [Георги и Николай_{T1}] [излязоха_{C1}], а [Стефан_{T2}] [си остана вкъщи_{C2}].*

(6) *Колкото до [тримата главни герои_T]: [Даниел Радклиф_{T1}] е [фантастичен_{C1}], [Рупърт Гринт_{T2}] [играе без усилия_{C2}], а [Ема Уотсън_{T3}] [е една малка, подрастваща Грейс Кели_{C3}].*

3.2. Топикът като елемент на кореферентна верига. Вметнатата конструкция може да маркира нова тема, която е абсолютно неизводима от предходния текст – тогава е налице т.нар. неидентифицируем топик (Ламбрехт 1994: 77). Според нас обаче функцията на *колкото до* е да служи за акту-

ализация на вече спомената или изводима от предходния текст частна тема (подтема)³⁾. В този случай топикът се определя като идентифицируем (не се въвежда за пръв път) и достъпен (такъв, който е периферен за съзнанието на комуникантите, Чейф, 1987: 25). За да проверим това предположение, трябва да проследим дали в текста съществуват кореферентни на въведения от *колкото до* топик изрази, които да го предхождат. Ако хипотезата ни е вярна, би следвало да очакваме, че езиковият израз, назоваващ топика във вметнатата конструкция, не е първи елемент в кореферентната верига. Казано с други думи, интересува ни дали темата вече е била спомената в предходния текст. Разбира се, този подход не може да отчете случаите, в които топикът е идентифицируем, но не защото е експлицитно назован, а защото референтът може да бъде изведен, тъй като по някакъв начин е свързан с вече активните за съзнанието на комуникантите понятия (вж. 3.3.1.2.).

При анализа ще обърнем внимание на два типа кореферентност: вътреизреченска (на нивото на изречението, от което е част *колкото до* предложната фраза, 3.2.1.) и макротекстуална (на нивото на цялостния текст, 3.2.2.).

3.2.1. Топикът може да бъде назован за пръв път на различни места: в същинската част на изречението или във вметнатата конструкция. Възможно е всички референции към темата да бъдат осъществени само с посочване, т.е. с местоимения.

При номинация на топика в същинската част на вътреизреченско ниво се наблюдава катафора, т.е. рефериращата част във вметнатата конструкция представлява местоимение или местоименна група:

(7) *Колкото до него самия, Петър Междуречки е готов да участва във всякакви дискусии по въпроса.*

Възможно е липсата на назоваващ езиков израз да е резултат от ситуационен деиксис:

(8) *Колкото до мене, аз съм добре.*

3.2.2. На макротекстуално ниво топикът е контекстуално или ситуационно достъпен (Чейф, 1987: 25). Горните примери илюстрират типичните случаи на анафорично въвеждане на вече спомената в предходния текст тема. При (7) заглавието на текста съдържа номинация на референта на топика: *Как живее днес Петър Междуречки*; при (8) референтът пък е ключов елемент от речевата ситуация – самият говорещ.

Както отбелязахме, освен в същинската част на изречението, номинацията на референта може да се съдържа и във вметнатата *колкото до* фраза. Това е фраза с опора съществително име, която може да бъде разширена с различни модификатори (9), включително и с подчинено определително изречение (10), но може да бъде и елиптична (11).

(9) *А колкото до обира в сливенския храм „Свети Димитър“, нека си го разследват дядо Йоаникий и местната полиция.*

(10) *А колкото до това, че препоръчвам продуктите на AquaSource, това е, защото имам опит с тях.*⁴⁾

(11) *Колкото до старите – има в Цюрих един магазин за стари часовници [...]*

Всички примери, цитирани дотук, споделят една обща особеност: независимо от това, дали и къде е назован топикът, той е достъпен за слушателя. Самата номинация обикновено представлява парафраза, синоним или повторение на кореферентен езиков израз от предходния текст.

Следващият пример илюстрира друг често срещан случай. В същинската част на изречението липсва както пълнозначно, така и анафорично назоваване на топика, въведен от вметнатата конструкция, без това да възпрепятства разбирането на текста (вж. 3.3.3.):

(12) *Колкото до личността на Обама, Борисов е видимо впечатлен* (това, от което е впечатлен Борисов, е личността на Обама, макар тя да не е назована в същинската част на изречението).

И накрая ще споменем случаите, в които глаголът казуемо в същинското изречение е еднокоренен с отглаголно съществително номинализиран предикат, въведено във вметнатата част (пример 13). Този тип вътреизреченски отношения на кореферентност може да обобщим под името *етимологична кореференция*.

(13) *Колкото до труда, ще се трудим.*

Подобни кореферентни вериги се срещат и при за-фразите, срв.:

(14) *За пиене – ще пия. За работа – работиш като волец* (Елин Пелин). (примерите са от ГСБКЕ 1983: 423)

3.3. Тип на въведения топик. В зависимост от това, как се актуализира в съзнанието на реципиента микротемата, въведена от *колкото до*, могат да се разграничат два вида топик: остатъчен (англ. *residual topic*, RT, Бюринг, 1997) и топик в китайски стил (англ. *chinese-style topic*, Чейф, 1976).

3.3.1. Понятието остатъчен топик може да бъде разбрано само ако се разглежда във връзка с понятието контрастен топик (англ. *contrast topic*, CT, Киш 1998). Ще илюстрираме това с помощта на въпроса от пример 2., повторен тук под номер 15.

(15) – *Какво става с [децата_T]?*

– *[Момчетата_{CT}] спечелиха първо място.*

– *А [момчетата_{RT}]?*

– *[Те_{RT}] отпаднаха преди финалния кръг.*

Контрастният топик въвежда подмножество на множеството (да го наречем първоначално множество), което е тема в предходния текст. В горния пример това е *децата*. Референтът на съществителното обаче включва лица и от двата пола, а отговорът коментира само част от тях; и както става ясно от следващия въпрос, питащият знае това. Ако приемем, че отговарящият спазва принципа

на кооперацията, решението му да говори само за една част от референтите трябва да има някакви мотиви. Както се вижда, причината в случая е, че информацията за двете подмножества – това на момчетата и това на момичетата, е различна (невъзможен е отговорът *Децата спечелиха първо място и отпаднаха преди финалния кръг*). По очевидни причини отговарящият избира да говори за момичетата. Питаният обаче държи да получи информация и за неактуализираната част от референтите на първоначалното множество. Затова той с въпрос въвежда остатъчния топик, *момчетата* – това е темата в следващия отговор.

Наблюденията ни показаха, че *колкото до* никога не въвежда контрастен топик. За сметка на това бяха забелязани няколко вида начини за въвеждането на остатъчен топик.

3.3.1.1. Топикът се назовава в предходния текст:

(16) *Тук искам да обърна внимание – не сравнявайте сделките за „Плама“ и „Кремиковци“ [...] правителството на Виденов [...] вкара „Плама“ в списъка за ликвидация, после тайно организира светкавичната ѝ приватизация и накрая я подари на „Евроенерджи холдинг“. Колкото до „Кремиковци“, цяла България беше свидетел, при пълна прозрачност, на това, колко много усилия и време отне намирането на купувач и финализирането на сделката.*

При предварителното назоваване на двата топика – предприятията „Плама“ и „Кремиковци“, следва коментар по единия от топиците („Плама“). Ако тук не бе въведен и вторият топик, който е предварително назован, то тогава в съзнанието на реципиента със сигурност ще възникне въпросът: *А какво се случува с „Кремиковци“ (другия топик)?*

3.3.1.2. Топикът не е назован в предходния текст, но е контекстуално свързан с него:

(17) *Поскъпнали са доматиите. [...] Поевтиняла е обаче оранжерийната краставица [...] По-ниски са цените на брашното и на яйцата [...] Олиото е поевтиняло [...] От месните продукти спад има в цените на свинското и пилешкото [...] Колкото до млечните – кашкавалът „Витоша“ е вдигнал стойността си [...] За сметка на това [...] е поевтиняло сиренето.*

В този пример чрез посочване и изброяване се очертава множеството на основните хранителни продукти на българския пазар, за всеки от които се дава еднотипна информация, свързана с промяната в цените им. Авторът на статията може да предположи, че читателите ще очакват да научат колко струват и млечните продукти – едно от подмножествата на множеството от хранителните продукти.

3.3.2. Въвеждането на **топик в китайски стил** с помощта на *колкото до* фрази представлява доста интересно явление. Самият феномен е изследван първоначално като нещо типично за един неиндоевропейски, изолиращ език, но се наблюдава и в други езици, напр. в английския (вж. Шу, 1998):

(18) *Neike shu, yezi da.* („Това дърво, листата са големи“, примерът е на Шу)

За топик в китайски стил в българския език може да говорим тогава, когато именната фраза от вметнатата конструкция служи само за да бъде очертана една тематична „рамка“, едно тематичното поле. Както в пример 18, така и в пример 19 именната фраза топик не участва в кореферентна верига, с която и да е именна или местоименна група в същинското изречение.

(19) **Колкото до контрола и закона** – да, може и да има манияци, които са непоправими, но дали на повечето хора, ако им тръснат глоба 20 000 лв. или ги вкарат 5 г. зад решетките, след това няма да се замислят, преди да правят отново глупости, как мислиш?

Оказа се, че употреби на *колкото до* от този тип са доста чести. Въпреки че топикът не влиза в анафорична връзка с нито един от елементите в същинското изречение, той е идентифицируем и достъпен.

3.3.3. Понякога, като изключение, предложният израз може да въвежда **не-идентифицируем топик**.

В заглавията *Generation П: „Колкото до цинизма – гледай да е повече“* (статия) и *Колкото до шотландеца* (роман) се наблюдава една употреба на *колкото до*, която противоречи на основните характеристики, изведени досега. Тук той е употребен в самото начало на текста, в заглавието, т.е. той въвежда топик, без да има упоменат някакъв друг преди това. Тези заглавия предизвикват въпроси от типа *А какво друго да има?* или *Кой е този шотландец, какво за него?* Според нас такава употреба е стилистично натоварена, т.е. усещането за недоизказаност е съзнателно търсен от автора ефект, опит да се събуди любопитството на читателя, да се създаде усещането, че той е включен в един вече започнат разговор или история, в която тепърва трябва да вниква – като продължи да чете.

И така, *колкото до* въвежда вече известна, макар и периферна за съзнанието на възприемащия тема. Това означава, че авторът може да използва вметнатата конструкция, за да въведе топик, за който счита, че е част от фоновите знания на читателите, свързани с актуалната тема. Ако предположението му обаче се окаже неточно, текстът става неразбираем. Ето един любопитен пример от текст, вероятно предизвикан, както казва неговата авторка, „от 86-те творби на Пабло Пикасо, гостуващи в Галерията за чуждестранно изкуство у нас през 2009“. В този текст се споменава и съдържанието, образите в работите на художника:

(20) *Изложбата в София през 2009 не ме изненада. Може би ме впечатлиха керамиките, рисункът му... Колкото до Жаклин* – от малка знаех графиките с Жаклин. По-скоро ме изненадаха мислите му, изписани на плакат с едър шрифт. (Н. Искрова, „Спомени за Пикасо“)

А коя е Жаклин? Жена, изобразена в част от графиките, които не са предизвикали очакваното учудване и възхита. Въпросът е колко от читателите знаят, че става въпрос за последната жена в живота на Пикасо, и колко от тях смятат, че точно тези графики трябва да бъдат обект на изненада.

4. Заключение.

Направеният текстолингвистичен анализ показва, че предложният израз *колкото до* служи като средство за маркиране на идентифицируем тип топик (подтема). Това наблюдение е в разрез със схващането за предложите като думи, означаващи отношения от действителността; *колкото до* въвежда именна фраза, с която се поставя началото на нов микротекст, но не се използва за изразяване на релации между обекти, свойства и/или ситуации. Това обяснява и факта, че *колкото до* фразата представлява вметната оценъчна конструкция, която не влиза в синтактични отношения с останалите части на изречението; тя не представлява нито аргумент, нито адюнкт в традиционния смисъл на термините, а езиково средство от по-високо ниво, с което формално се въвежда темата. Своеобразно изключение представляват случаите на т.нар. топик в китайски стил, при които вметнатият израз служи само да рамкира ново тематично поле, без именната фраза задължително да влиза в анафорична връзка с включени в микротекста словосъчетания с опора съществително или местоимение.

БЕЛЕЖКИ

1. Повече информация за корпуса, както и търсене в него, може да бъде направено на адрес: <http://www.webclark.org/Clark.html>.
2. Тук ще се разгледа сложният предлог *колкото до*, а не комбинацията от местоимение и прост предлог, както в конструкциите от типа: *До мене стигна толкова, колкото до тебе*.
3. Придържаме се към разбирането за частните теми или подтеми, представено в Добрева, Савова, 2000: 130, според което те „фокусират в себе си съдържанието на някакъв относително автономен отрязък от текста или обединяват смислово само част от неговите единици“.
4. Изречение (10) е интересно с две неща: първо, топикът е ситуация, а не обект, и второ, номинативната функция на фразата се носи не от опората – показателно местоимение, а от подчиненото определително изречение към него.

ЛИТЕРАТУРА

- ГСБКЕ 1983: Стоянов, Ст. (отг. ред.). *Граматика на съвременния български книжовен език*. Т. 2. *Морфология*. София: БАН.
- Добрева, Савова 2000: Добрева, Е., Ив. Савова. *Текстолингвистика*. Пловдив: УИ „Еп. Константин Преславски“.
- Джонова, 2004: Джонова, М. Конструкции от типа *аз ми се струва* в българската разговорна реч. В: *Проблеми на българската разговорна реч*, кн. 6. В. Търново: УИ „Св. св. Кирил и Методий“.
- Иванчев, 1978: Иванчев, Св. *Приноси в българското и славянското езикознание*, София: Наука и изкуство.

- Киш, 1998: Kiss, K. *Identificational Focus versus Information Focus*. Language. Volume 74, 2, 245-272.
- Шу, 1998: Xu, Hui. *English-style and Chinese-style Topics: a uniform semantic analysis*. Ms. University of the Saarland.
- Ламбрехт, 1994: K. Lambrecht, *Information Structure and Sentence Form*. CUP.
- Молнар, 1998: V. Molnár. Topic in focus. On the syntax, phonology, semantics and pragmatics of the so-called 'contrastive topic' in Hungarian and German. In: *Acta Linguistica Hungarica*. Vol. 45 (1-2).
- Ницолова, 2001: Ницолова, Р. Значение и граматични особености на сложните изречения с предикати за знание в българския език. В: *Съвременни лингвистични теории*. Пловдив: Пловдивско университетско издателство.
- Тишева, Джонова, 2002: Tisheva, Y., M. Dzhonova. Lexical Markers on the Informational Structure Level. In: *Proceedings of the International Conference Electronic Description and Edition of Slavic Sources*. Pomorie.
- Тишева, Джонова, 2006: Тишева, Й., М. Джонова. Старият нов топик. В: *Славистика и общество*, София.
- Чейф, 1987: W. Chafe. Cognitive Constrains and information flow. In: *Coherence and Grounding in Discourse* (ed. R. S. Tomlin). Benjamins.

THE COMPLEX КОЛКОТО ДО PREPOSITION AS MEANS FOR TOPIC MARKING

Abstract. This paper investigates the use of Bulgarian preposition *колкото до* as a lexical unit that serves to mark a topic constituent. The study, based on a textual analysis of over 650 examples, shows that the prepositional *колкото до* phrase functions neither as an argument nor as an adjunct, but introduces an identifiable (residual or china-style) topic. The results give rise to the question whether the standard definition of the word class to which *колкото до* belongs actually covers this particular type of usage.

Laska Angelova Laskova, Ph.D. Assistant Professor

✉ Sofia University „St. Kliment Ohridski“
1504 Sofia, 15 „Tsar Osvoboditel“ Blvd
+359 02 9308 333
laskova@slav.uni-sofia.bg

Ivelin Dimitrov

✉ student, bachelor degree
Sofia University „St. Kliment Ohridski“
1504 Sofia, 15 „Tsar Osvoboditel“ Blvd
iwo04@abv.bg